

Hr. Bjerneboe.

Det gjeller Frederik Fasting Torgersen-saken. På grunn av invaliditet og dårlig helse forøvrig har jeg først nå kunnet skrive dett og takke Dem for Deres kamp for Torgersen-saken. I 15 år har jeg trodd ---- og tror av hele mitt hjerte --- at han er helt uskyldig. Som leieboer i Skippergaten 6 B hadde jeg så å si "orkesterplass" den natten de tragiske skjedde. Jeg bodde i leiligheten over vaktmesteren i bakbygning en. Som enslig enkefrue levde jeg så å si bak låste dører, jeg så og hø ting skje som gjorde meg redd for mitt liv. Og jeg tidde med alt helt t dagen etter mordet i kjelleren. Da fortalte jeg på Viktoria Terrasse om den mannen som jeg i alle disse år har holt som Rigmors drapsmann.

Jeg lånte den mistenkte penger etter evne for å unngå b Forsvarsløs som jeg var i en slik slum, jattet jeg med. Og vedkommende gamle mor hadde all min sympati. Vi var de beste venner. Denne mannen (som slet ikke fornærmet meg) levde ikke så svært lenge etter Rigmors død, muligens en 3 års tid? Prøv å finne vaktmesterparet, Åse og Knut Knutsen. (de er fraskilt nå) Han var blikkenslager.

De to og jeg var gode venner og snakket sammen om de h lusinasjoner som en viss person led av etter mordet. Han var helt edru han stotret om "griseskrotter" som han slepte ned i kjelleren osv osv. I et brev er det umulig å gå i detaljer, det ville kreve en pakke ark. La meg i korthet si at den som drepte Rigmor MÅTTE VÆRE LOMMEKJENT I GÅ en. Selv bodde jeg der i 2 uker før jeg ante noe om kjelleren og at lem men var åpen! Gården mellom bygningene var dyster som en grav om natter ingen fremmed ville kunnet finne frem til kjelleren eller visst at lem var ulåst.

Og enkelte vitneprov var så utrolige at jeg skrev til i svareren Knut Blom om det. Hr. Bjerneboe, som forfatter mener jeg De c har intuisjon og menneskekunnskap. Tenk Dem mennesker som plutselig s en sjanse til å komme i focus, skurekoner (ingen forkleineslse for det ærlige yrket) som kaller seg selv "hovedvitner" etc. Slummens heltinne melkebutikkens interessanteste kunder. Under eds ansvar sa jeg dette i lagmannsretten. Og litt til.

Aktor, hr. Dorenfelt ventet vel mer "ved til bålet si og var utsøkt ironisk. For å knuse og knekke en stakkars mark, det ves: nullet som stod der, forkynte han med høy røst at:

"Dette vitnet skal krysseksamineres." (Les papirene.)

" Ja med glede hr. aktor" sa jeg meget høflig. "Det flere ting jeg ønsker å opplyse retten om. "

Og hør nå hr. Bjerneboe: Etter å ha bladd i noen pap: et par minutter, bjeffet hr. Dorenfelt:

" Jeg frafaller eksamineringen."

Refleksjonene gjør seg selv. Dette skriver jeg ikke bak noens rygg. Hr. riksadvokaten i sitt høye embete må inderlig gjerne lese hvert ord.

Skulle noen ønske flere detaljer i sakens anledning, hos jeg i Kingosgate 20, II etasje. Leilighet 244.

Som et apropos sier jeg: Bare en helt uskyldig mann hadde i 15 år kunnet beholde sin åndelige balanse og et sjeleliv uten hat og bitterhet. Smålighetens "glorie" var vel da hevngjerrige mennesker fratok en ensom mann hans skrivemaskin.

Og enda hadde han åndskraft nok til å skrive dikt. Jeg er ikke av de sentimentale, dertil har livet hatt for mange "knyttneveslag" å by på, men det gledet mitt hjerte å høre i radio en anmeldelse av Torgersens dikt. HIS HAM FRA EN ELDRE DAME OG SI DET:

Gudskjelov for Torgersens gamle mors skyld og hans øvrige familie at det finnes en mann som Dem, hr. Bjørneboe.

Historien beviser dessverre tilfulle at justismord har skjedd, mange ganger. Mennesker har blitt hengt uskyldig. Her i vå land minnes vi Hetlesaken.

Torgersen stakkar ble vel dømt på sin "fortid". Nå leser jeg til min glede at advokat Alf Nordhus har adskillig å si Torgersens "voldtekts-sak" med mere. Om en ung mann drikker litt, behøve han ikke være morder.

Hva angår Torgersens "såkalte overfall" i lagmannsretten, vil jeg spørre: Hva ville andre gjort i samme situasjon??? At naturen gikk over opptuktelsen et øyeblikk er forståelig. Mindre forståelig er et jurymedlems "tapre innblanding". Man blir kvalm av det. At ikke bare "den lille mann" er utsatt for justismord, bekreftes vel best av den gamle Dreyfus-saken. Prestisje, sjofelheter og sjalusi og kanskje rasehat kvalte mannen som ble sendt til Djeveløya. Men Sola ga seg ikke. Kjære hr. Bjørneboe, gi Dem ikke De heller!

De har bakgrunn, Deres ord har tyngde. Vi andre i grasrota tror og håper. I parentes vil jeg avslutte med dette: Hvis det i Norge er samme rett for Loke som for Tor, må noe gjøres. Jeg tviler på det. Når en kvinne som Astrid Blesvik med ubegrensede pengemidler i ryggen og "legeattester" i firedobbelte antall får landets Høyesterett til å "utsette" soningen, da reagerer også grasrota. Fra mann til mann, fortelles det, også "kongens mangeårige veninne" -- beskrevet i dansk Billedbladet ifjor ----- hun har astma. Men hva har de arme mennene som hengte seg i cellene sine??? Jeg bare spør.

Med hilsen, enkefru Helga Paulsen.

Kingosgate 20. II. Leilighet nr. 244. Oslo 5 (